Závist - Folklok (Taboo)

Mám nárok chtít víc
Mám málo nechci nic
Mám nárok přejit hráz jít druhou stranou
Ze všech lidských postelí vstávám z rána v neděli
A vcházím do chrámů vždy hlavní branou

Jsem vlaků průvodčí
Jsem svá a málo čí
Přijíždím když dech se povážlivě krátí
Provázím vás ulicí má cesta končí márnicí
Jenom tam má síla svoji sílu ztratí

Jsem s vámi v myšlenkách
Všude, kde je a není strach
Mou maličkost si s sebou lidé vláčí
Oblečená jako v snách lidskou lásku na rukách
Ulicemi měst v záři hvězd kráčím.

Přede mnou nejste bez viny
Jsme všichni z jedné rodiny
Já můj bratr Strach i sestra Nenávist
V hodině zítřků svítání nad vaší hlavou uháním
I v samotě je s vámi vaše Závist